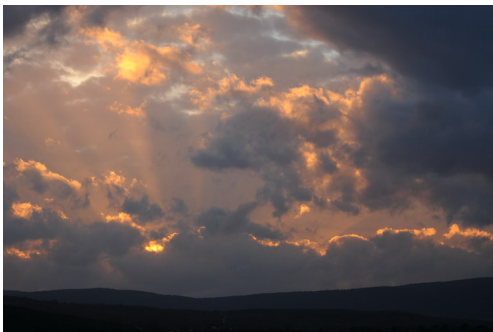

Ψάχνοντας για απαντήσεις σε συγκεκριμένο ερώτημα, μπορούμε να δώσουμε τις ακόλουθες απαντήσεις:

...δεν μπήκαμε στον κόπο να ερευνήσουμε τι σημαίνει η συνθήκη του Μάαστριχτ, η Ο.Ν.Ε., το ευρώ,

... πνιγήκαμε από ευτελή μοντέλα συμπεριφορών που τα υπηρετήσαμε με ακόμα πιο φτηνό τρόπο,

... ερωτευθήκαμε την ελευθεριότητα πριν απαλλαγούμε από τον μικροαστισμό και το επαρχιωτισμό,

... πιστέψαμε στο ψεύδος του λαϊκού καπιταλισμού, στο τζόγο, στη τρέλα των χρηματιστηρίων,

... πουλήσαμε πολύ φτηνά ότι αξιόλογο είχε αυτός ο τόπος και αγοράσαμε πολύ ακριβά ότι ετερογενές ήρθε ,

... εγκαταλείψαμε ασφαλείς, δοκιμασμένες οικονομικές πρακτικές ξεχνώντας γρήγορα τη φτώχεια μας

... αλωθήκαμε από την υπερκατανάλωση και υποδεχτήκαμε θετικά την παγκοσμιοποίηση,

... παραμείναμε όχι απλά αμόρφωτοι, αλλά κάτι πιο οδυνηρό, χαρακτηριστικά ακαλλιέργητοι

... νομίσαμε ότι γίναμε κυρίαρχοι, επειδή ηγεμονεύσαμε μερικές χιλιάδες υποσιτισμένους γείτονες,

... η επόμενη μετά τον εμφύλιο γενιά, λησμόνησε γιατί πολέμησαν οι πατεράδες τους (όπου κι' αν ανήκαν),

... συμπεριφερθήκαμε με όλη τη χυδαιότητα του νεόπλουτου, μέχρι τη στιγμή που ήρθε ο λογαριασμός,

... τρομοκρατηθήκαμε μόλις το οικοδόμημα άρχισε να καταρρέει, βγάζοντας άναρθρες κραυγές,

... χάθηκε από μέσα μας, η Κλεφτουριά του '21, ο Αέρας του '40, η Ανταρτοσύνη του '44,

Το ερώτημα λοιπόν, ήταν: «*Πως φτάσαμε εδώ, σαν κοινωνία, λαός και έθνος;*»

Κι' ας μην νομίσουμε, πως ακουμπήσαμε στο χαμηλότερο δυνατό επίπεδο...